

for en tidlig udfasning af HCFC og methylbro- mid og for udslipsgrenser ved forbrænding af farligt affald. Udenrigsministeren nævnte selv en række andre eksempler.

På forbrugerområdet er der kommet 8 direk- tiver og forordninger, som alle sammen har ført til en bedre standard. Der er nul, der har ført til en lavere. Det er f.eks. om produktsikkerhed, produktmærkning, timestareregler og forbrue- gerbeskyttelse ved fjernsalg.

På sundhedsområdet er der kommet 20 reg- ler, der har forbedret situationen. Der er des- værre også kommet 5, der har forringet den; madsminken er her den mest kendte.

På arbejdsmiljøområdet er det således, at man kører frem efter artikel 118 A, som er en mini- mumsregel, og det vil sige, at der på arbejdsmil- jøområdet ikke kan ske forringelser. Det er hel- ler ikke sket, tværtimod er der sket nogle for- bedringer. Må jeg erindre om skærmterminaldi- rektivet? Må jeg erindre om rammedirektivet for sikkerhed og sundhed på arbejdsmiljøet?

Enhedslistens alternativ til den fremgang, vi er i gang med her, er et reguleret marked, som, og det står også i forslaget om motiveret dags- orden, vil betyde en massiv grænsekontrol af alle produkter, og et ureguleret marked, som vil betyde, at vi ikke vil have nogen muligheder for at gribe ind over for grænseoverskridende for- urening fra andre lande. Det synes vi er et dår- ligt alternativ.

Vi synes i stedet, at vi i virkeligheden fik for- bedret vore muligheder med Maastricht-Trak- taten. Den var et stort skridt fremad. I den tales der om bæredygtig udvikling, at miljø skal inte- greres på alle områder, at forureneren skal beta- le osv. Men, og her kommer det store men, des- værre lever EU og EU-landene endnu ikke fuldt op til Maastricht-Traktatens intentioner. Jeg vil godt give nogle eksempler herpå.

Når det indre markedskonkurrenceregler kommer i konflikt med miljøet, er det for ofte miljøet, der må vige.

Vi har diskussionen om kreosot, men vi har til gengæld ikke den diskussion, som hr. Keld Albrechtsen forsøgte at rejse om PCB. PCB er forbudt i Danmark, og PCB forbliver forbudt i Danmark.

Et andet problem er selvfølgelig det indre markedsharmoniseringsregler, når ny viden betyder, at vi gerne i et enkelt eller flere lande vil indføre højere standarder; det kan være overordentlig vanskeligt.

Et tredje problem er, at der kan vedtages for- slag på andre politikområder, som påvirker miljøet. Pesticider har været nævnt.

Et fjerde problem er, at industriens lobbyister på grund af den stadig væk alt for store lukket- hed i Kommissionen har for let spil. Vi ved ikke, hvem der påvirker, og vi ved ikke, på hvilken måde de påvirker. Den standende diskussion om eksport af farligt affald til tredjelande kunne tyde på, at nogle industrilobbyister har for let spil.

For det femte påpeger Revisionsrettens års- rapport det uhensigtsmæssige i, at EU somme- tider finansierer industriproduktioner, der med- fører en ganske stor forurening, og så samtidig på den anden side finansierer oprydningen efter denne forurening. Så der er en række proble- mer, og dem synes jeg vi skal gøre noget for at løse både i det daglige EU-arbejde og under regeringskonferencen i 1996.

Socialdemokratiet har gjort sig nogle tanker i den anledning, og jeg vil gerne sige til hr. Keld Albrechtsen, at vi ikke konsulterer Venstre, før vi fremlægger socialdemokratiske tanker.

For det første mener vi, at vi skal foretage en genopretning af miljøgarantien på en sådan måde, at miljøgarantien får den værdi, som regeringen i 1986 sagde den havde. Vi synes også, at det skal gøres muligt, såfremt der frem- kommer ny viden, at lande kan gå videre i beskyttelsen af miljø og sundhed.

For det andet mener vi, at miljøet må integre- res på alle områder, f.eks. med hensyn til land- brug, transport, fiskeri, energipolitik osv., og også regionalt. Det må ikke være således, at man ved at henlægge en beslutning til et andet område kan slippe uden om miljøreglerne.

For det tredje mener vi, at der skal være mere åbenhed i Europa-Kommissionen, så det bliver synligt, hvilke interesseorganisationer der bliver hørt, og hvad deres høringssvar er. Herunder ser vi selvfølgelig gerne, at miljøorganisationer, fagforeninger og andre bliver inddraget i høringsprocessen.

For det fjerde synes vi, at alle miljøafgifter burde kunne vedtages med kvalificeret flertal. Desværre har vi set problemerne med at få ved- taget en CO₂-afgift, fordi der kræves enstem- mighed. I øvrigt vil jeg gerne i denne sammen- hæng komme med en opfordring til Europa- Kommissionen om at være mere offensiv på miljøafgiftsområdet. Hidtil har man kun frem- lagt ét eneste forslag, nemlig CO₂-afgiften. Vi mener, at man for længst burde have foreslået en række andre miljøafgifter.